

บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีและสมบัติบางประการของวัตถุดิบ

4.1.1 เนื้อหมูสด

วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ได้แก่ ปริมาณโปรตีน ไขมัน ความชื้น และเถ้า ตามวิธีของ AOAC (1990) ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 องค์ประกอบทางเคมีของเนื้อหมูสด

องค์ประกอบทางเคมี*	ค่าเฉลี่ย (%) \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โปรตีน	18.41 \pm 0.95
ไขมัน	3.12 \pm 0.921
ความชื้น	75.95 \pm 0.74
เถ้า	1.02 \pm 0.05

* องค์ประกอบทั้งหมด คำนวณเป็น wet basis

4.1.2 คาราจีแนนกัม

วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ได้แก่ ปริมาณโปรตีน ไขมัน ความชื้น เส้นใย ใยอาหารรวม และเถ้า ตามวิธีของ AOAC (1990) ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 องค์ประกอบทางเคมีของคาราจีแนนกัม

องค์ประกอบทางเคมี*	ค่าเฉลี่ย (%) \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โปรตีน	0.41 \pm 0.02
ไขมัน	0.25 \pm 0.04
ความชื้น	4.21 \pm 0.15
เส้นใย	0.62 \pm 0.12
ใยอาหารรวม	70.01 \pm 0.81
เถ้า	25.13 \pm 0.03

* องค์ประกอบทั้งหมด คำนวณเป็น wet basis

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.3 มอลโตเด็กซ์ทริน

วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ได้แก่ ความชื้น คาร์โบไฮเดรต เถ้า ตามวิธีของ AOAC (1990) ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบทางเคมีของมอลโตเด็กซ์ทริน

องค์ประกอบทางเคมี*	ค่าเฉลี่ย (x) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความชื้น	5.02 ± 0.17
คาร์โบไฮเดรต	93.73 ± 0.23
เถ้า	1.25 ± 0.06

* องค์ประกอบทั้งหมด คำนวณเป็น wet basis

4.1.4 รำข้าวสกักน้ำมันและรำข้าวสกักน้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง

รูปที่ 2 ลักษณะปรากฏของรำข้าวสกักน้ำมันและรำข้าวสกักน้ำมัน ผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง

4.1.4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของรำข้าว ได้แก่ โปรตีน ไขมัน ความชื้น เส้นใย โยอาหารรวม เถ้า และคาร์โบไฮเดรต ตามวิธีของ AOAC (1990) ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 องค์ประกอบทางเคมีของรำข้าวสกัดน้ำมัน และรำข้าวสกัดน้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง

องค์ประกอบทางเคมี*	ค่าเฉลี่ย (x) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	รำข้าวสกัดน้ำมัน	รำข้าวสกัดน้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง
โปรตีน	16.15 ± 0.25	18.73 ± 0.14
ไขมัน	1.14 ± 0.81	0.78 ± 0.11
ความชื้น	9.68 ± 0.24	11.24 ± 0.39
เส้นใย	6.91 ± 0.49	17.28 ± 0.24
โยอาหารรวม	13.29 ± 0.54	41.80 ± 0.32
เถ้า	10.98 ± 0.35	9.12 ± 0.09
คาร์โบไฮเดรต	55.14 ± 2.14	42.85 ± 0.97

* องค์ประกอบทั้งหมด คำนวณเป็น wet basis

4.1.4.2 วิเคราะห์สมบัติทางประการของรำข้าว ได้แก่ ความสามารถในการอุ้มน้ำ และปริมาณจากการดูดซึมน้ำ โดยใช้รำข้าวขนาด 100 mesh ผลการวิเคราะห์ แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ความสามารถในการอุ้มน้ำและปริมาณจากการดูดซึมน้ำ ของรำข้าวสกัดน้ำมัน และรำข้าวสกัดน้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง

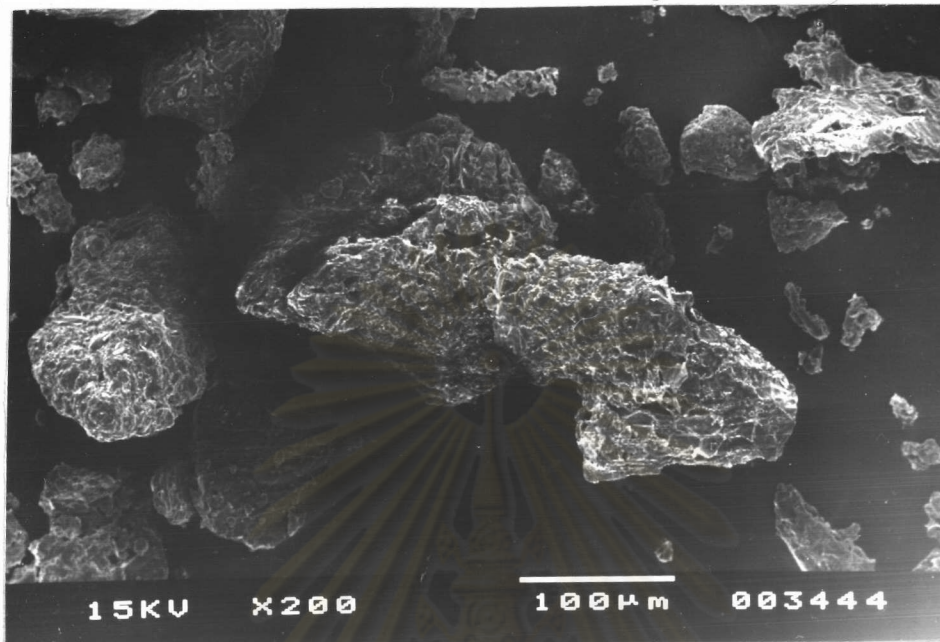
สมบัติ	ค่าเฉลี่ย (x) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	รำข้าวสกัดน้ำมัน	รำข้าวสกัดน้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง
ความสามารถในการอุ้มน้ำ [*]	3.57 ± 0.12	8.56 ± 0.15
ปริมาณจากการดูดซึมน้ำ ^{**}	4.18 ± 0.11	6.31 ± 0.21

* หน่วยเป็น กรัมของน้ำต่อกรัมน้ำหนักแห้งของรำข้าว

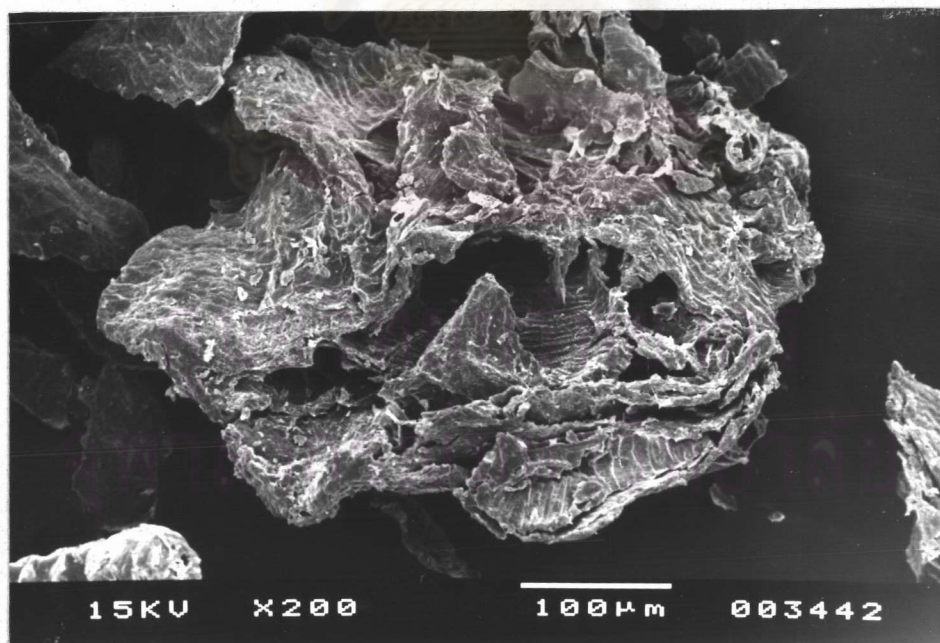
** หน่วยเป็น มิลลิลิตรต่อกรัมน้ำหนักแห้งของรำข้าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.4.3 ตรวจสอบลักษณะโครงสร้างทางกายภาพ ของรำข้าวสกักน้ำมัน และรำข้าวสกักน้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง โดยใช้กล้อง Scanning Electron Microscope ขนาดกำลังขยาย 200 เท่า ผลแสดงดังรูปที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

รูปที่ 3 ลักษณะโครงสร้างทางกายภาพของรำข้าวสกักน้ำมัน ถ่ายด้วยกล้อง Scanning Electron Microscope (200x)

รูปที่ 4 ลักษณะโครงสร้างทางกายภาพของรำข้าวสกักน้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง ถ่ายด้วยกล้อง Scanning Electron Microscope (200x)

จากการวิเคราะห์พบว่า รำข้าวสกัदन้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง มีความสามารถในการอุ้มน้ำ และปริมาตรจากการดูดซึมน้ำสูงกว่ารำข้าวสกัदन้ำมัน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะโครงสร้างทางกายภาพ ดังรูปที่ 3 และ 4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รำข้าวสกัदन้ำมันผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่าง มีอนุภาคที่ใหญ่ โครงสร้างหลวมและโปร่งฟูกว่า ซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาใช้ ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน ที่ต้องการส่วนผสมที่มีความเนียน และเข้ากันดี โดยลักษณะที่โปร่งฟูและอุ้มน้ำได้ดีนี้ จะทำให้สามารถผสมเข้ากับส่วนผสมได้ดี นอกจากนี้ ปริมาตรจากการดูดซึมน้ำที่สูง จะช่วยในการเพิ่มปริมาตรของผลผลิตที่ได้ด้วย ดังนั้นจึงนำรำข้าวสกัदन้ำมันไปผ่านกระบวนการแช่ด้วยต่างก่อนที่จะนำมาใช้ในการผลิตไส้กรอกหมูอิมัลชันต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ค่าแรงตัดขาด การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก การทดสอบทางประสาทสัมผัส ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

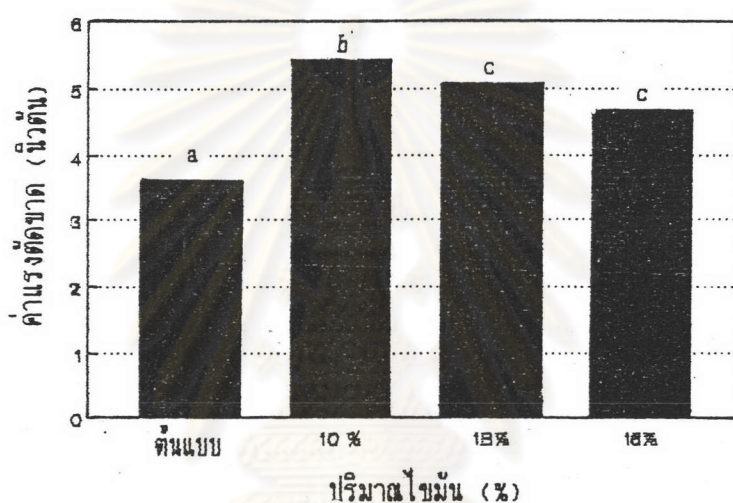
ตารางที่ 4.6 องค์ประกอบทางเคมี ค่าแรงตัดขาด การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก และการทดสอบทางประสาทสัมผัส ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

สมบัติ	ค่าเฉลี่ย (x) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
องค์ประกอบทางเคมี* (%)	
โปรตีน	11.32 ± 0.14
ไขมัน	28.10 ± 0.22
ความชื้น	57.07 ± 0.21
เส้นใย	0.24 ± 0.05
ใยอาหารรวม	0.46 ± 0.11
เถ้า	1.21 ± 0.13
คาร์โบไฮเดรต	2.06 ± 1.03
ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	3.60 ± 0.11
การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)	3.27 ± 0.21
ทดสอบทางประสาทสัมผัส (คะแนน 1-9)	
ลักษณะปรากฏ	8.21 ± 0.49
สี	8.36 ± 0.58
กลิ่นรส	8.57 ± 0.45
ความชุ่มน้ำ	7.50 ± 0.29
เนื้อสัมผัส	8.50 ± 0.29
การยอมรับรวม	8.50 ± 0.41

* องค์ประกอบทั้งหมด คำนวณเป็น wet basis

4.3 ศึกษาผลของการลดปริมาณไขมันในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน

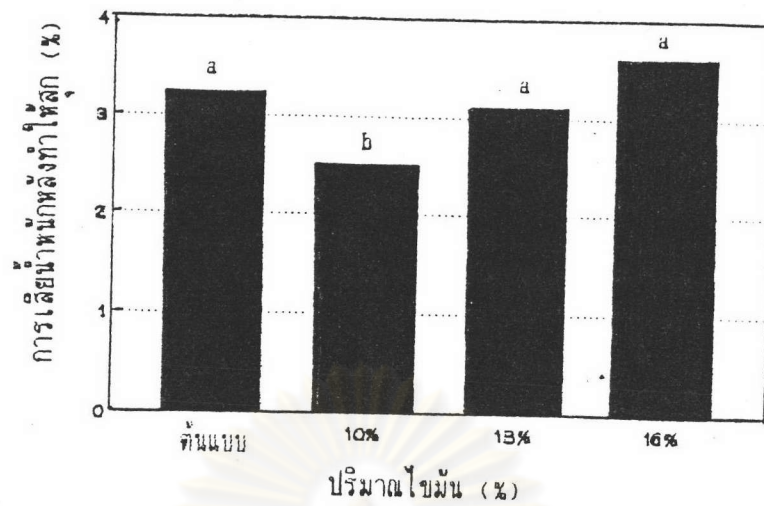
ลดปริมาณไขมันในไส้กรอกหมูอิมัลชันเหลือ 10 13 และ 16% โดยน้ำหนัก จากสูตรต้นแบบ (ไขมัน 27.27% โดยน้ำหนัก) โดยไม่มีการแทนที่ไขมันด้วยสารอื่น ผลการวิเคราะห์ค่าแรงตัดขาด การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก และการทดสอบทางประสาทสัมผัส แสดงดังรูปที่ 5 ถึง 12

a, b, c กรานที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

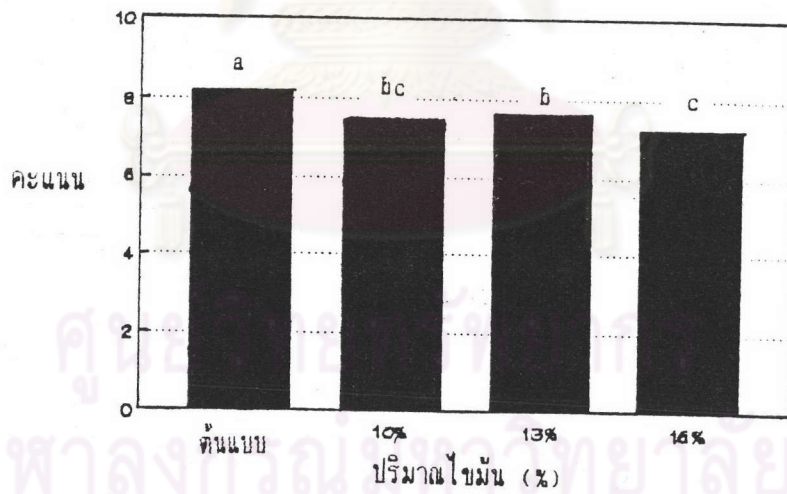
รูปที่ 5 ค่าแรงตัดขาดของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

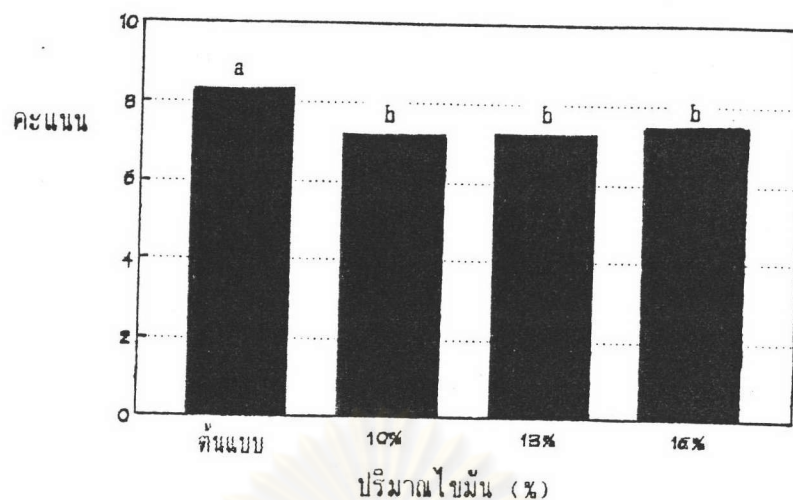
a, b, c กราฟที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

รูปที่ 6 การสูญเสียน้ำหนักหลังทำให้สุกของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

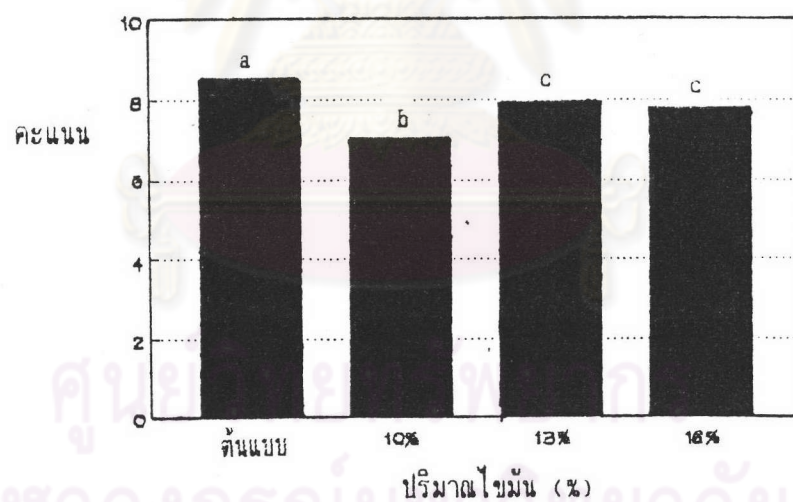
a, b, c กราฟที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

รูปที่ 7 ลักษณะปรากฏจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส (คะแนน 1-9) ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

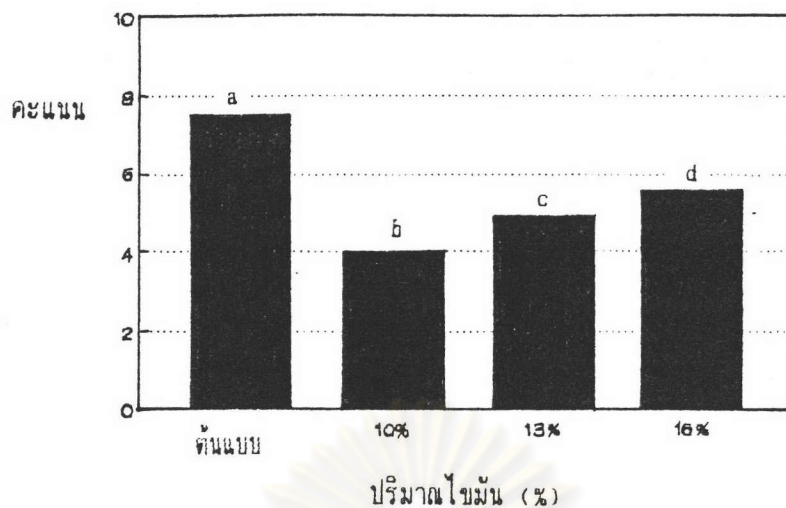
a, b, c กราฟที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

รูปที่ 8 สืบจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส (คะแนน 1-9) ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมันชั้น ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

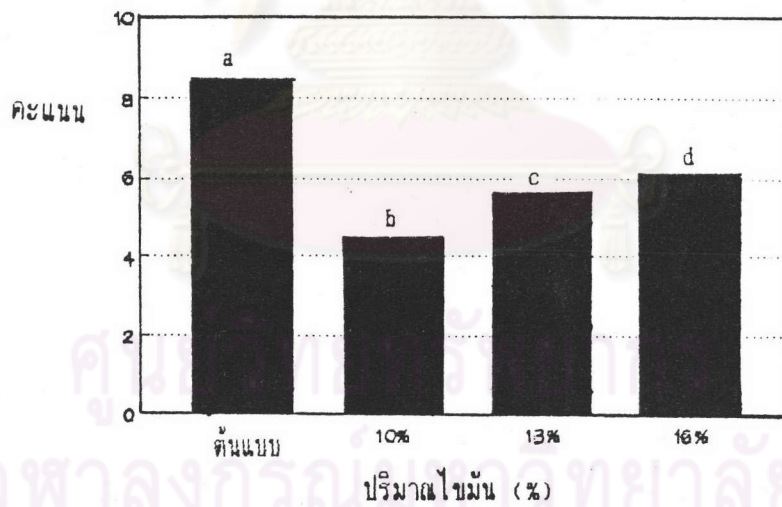
a, b, c กราฟที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

รูปที่ 9 กลิ่นรสจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส (คะแนน 1-9) ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมันชั้น ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

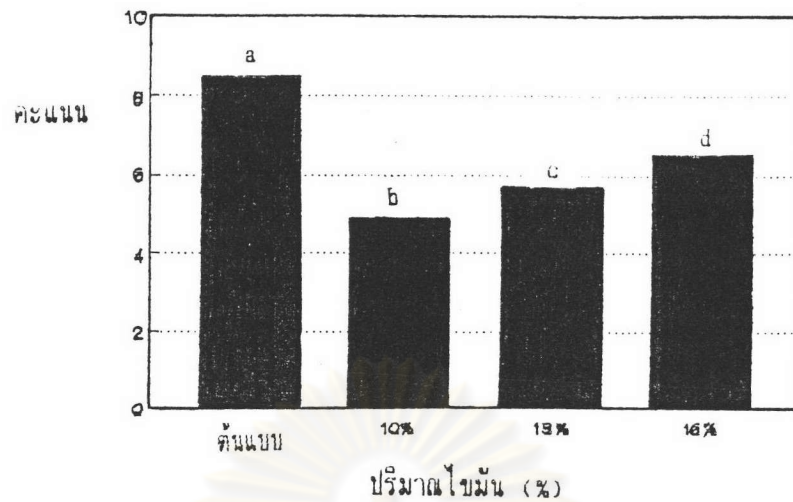
a, b, c กราฟที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

รูปที่ 10 ความชุ่มน้ำจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส (คะแนน 1-9) ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีลชั้น ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

a, b, c กราฟที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

รูปที่ 11 เนื้อสัมผัสจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส (คะแนน 1-9) ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีลชั้น ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

a, b, c กราฟที่มีอักษรกำกับแตกต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

รูปที่ 12 การยอมรับรวมจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส (คะแนน 1-9) ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีกลิ่น ที่ระดับไขมันต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การลดปริมาณไขมันในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีกลิ่น จะมีผลต่อค่าแรงตัดขาด การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก และคะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4 ศึกษาผลของการแทนที่ไขมันด้วยน้ำและการเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าวในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีลชัน

4.4.1 ศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมที่ใช้ในการนวดเนื้อหมู กับน้ำที่เติม โดยใช้เวลาในการนวด 3 ระดับ คือ 5 15 และ 25 นาที ที่ระดับไขมัน 16% โดยเติมน้ำเข้าไปแทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ เลือกระยะเวลาที่นวดที่เหมาะสม โดยประเมินคุณภาพด้านค่าแรงตัดขาด การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก และการทดสอบทางประสาทสัมผัส ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.7 และ 4.8

ตารางที่ 4.7 ค่าแรงตัดขาดและการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุกของไส้กรอกหมูมีลชันที่ระดับไขมัน 16 % โดยแปรระยะเวลาในการนวดของเนื้อหมูกับน้ำที่เติม

ระยะเวลาการนวด (นาที)	อุณหภูมิ หลังการนวด (°C)	ค่าเฉลี่ย (%) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
5	0	3.24 ^a ± 0.11	4.23 ^a ± 0.30
15	4	3.44 ^b ± 0.11	3.60 ^b ± 0.17
25	11	3.08 ^c ± 0.11	4.50 ^c ± 0.20

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแต่ละแถวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.8 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของไส้กรอกหมูอิมัลชัน
ที่ระดับไขมัน 16 % โดยแปรรยะเวลาในการนวดของเนื้อหมูกับน้ำที่เติม

ระยะเวลา นวด (นาที)	ค่าเฉลี่ย (%) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
	ลักษณะปรากฏ ^a	สี ^a	กลิ่นรส ^a	ความชุ่มชื้น ^a	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
5	7.71 ± 0.49	7.93 ± 0.45	7.78 ± 0.70	8.00 ± 0.50	6.57 ^a ± 0.98	6.78 ^a ± 0.49
15	7.78 ± 0.39	7.71 ± 0.27	8.21 ± 0.39	8.00 ± 0.41	6.78 ^a ± 0.49	7.28 ^a ± 0.30
25	7.43 ± 0.19	7.76 ± 0.24	7.93 ± 0.45	7.93 ± 0.67	5.50 ^b ± 0.87	5.78 ^b ± 0.76

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแต่ละแถวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมในการนวดเนื้อหมูกับน้ำที่เติม คือ 15 นาที เนื่องจากคะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้านการยอมรับรวม และลักษณะเนื้อสัมผัสมีค่าที่สูง แตกต่างจากรยะเวลานวด 25 นาที อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) แต่ไม่แตกต่างจากรยะเวลานวดที่ 5 นาที อย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) แต่เมื่อพิจารณาการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก พบว่า ที่ระยะเวลานวด 15 นาที มีค่าต่ำที่สุด และแตกต่างจากรยะเวลานวดที่ 5 และ 25 นาที อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) นอกจากนี้ค่าแรงตัดขาดที่ระยะเวลานวด 15 นาที มีค่าที่สูงกว่าระยะเวลานวดที่ 5 และ 25 นาที อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) อีกด้วย

4.4.2 ศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณไฮอาหารด้วยรำข้าวในผลิตภัณฑ์
ไส้กรอกหมูมีมัน

ลดปริมาณไขมันในสูตรต้นแบบ เหลือ 3 ระดับ คือ 10 13 และ 16 % แล้วเติมน้ำเข้าไปแทนที่ไขมัน ในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบโดยใช้ระยะเวลาในการนวด เนื้อหมูกับน้ำที่เติม 15 นาที และเติมรำข้าวเพื่อเพิ่มปริมาณไฮอาหาร 3 ระดับคือ 0 2 และ 4 % ผลการวิเคราะห์ค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก แสดงดังตารางที่ 4.9 ถึง 4.12 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส แสดงดังตารางที่ 4.13 ถึง 4.15

ตารางที่ 4.9 ค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก ของไส้กรอกหมูมีมัน เมื่อแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณไฮอาหารด้วยรำข้าวในระดับต่างกัน

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย + ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
10	0	3.12 ± 0.11	5.70 ^a ± 0.30
	2	3.28 ± 0.11	4.70 ^b ± 0.25
	4	3.28 ± 0.11	3.01 ^{c,d} ± 0.29
13	0	3.04 ± 0.23	4.37 ^b ± 0.16
	2	3.40 ± 0.28	3.56 ^{d,e} ± 0.38
	4	3.76 ± 0.11	3.38 ^{c,d,e} ± 0.19
16	0	3.44 ± 0.11	3.64 ^b ± 0.19
	2	3.56 ± 0.06	3.50 ^{d,e} ± 0.17
	4	3.60 ± 0.11	2.86 ^c ± 0.23

a, b, c... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนัก หลังทำให้สุก ของไส้กรอกหมูอิมัลชัน เมื่อแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่ม ปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว ในระดับต่างกัน

SOV	D.F.	MS	
		ค่าแรงตัดขาด	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก
ปริมาณไขมัน(A)	2	0.142*	1.956*
ปริมาณรำข้าว(B)	2	0.132*	3.179*
AB	4	7.893×10^{-2}	0.720*
error	9	2.347×10^{-2}	7.844×10^{-2}

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และปริมาณรำข้าว มีผลต่อการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.9 และ ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และปริมาณรำข้าว มีผลต่อ ค่าแรงตัดขาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.11 และ 4.12 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยของค่าแรงตัดขาด จากการศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ

ปริมาณไขมัน (%)	ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)
	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	3.23 ^a \pm 0.12
13	3.40 ^{ab} \pm 0.36
16	3.53 ^b \pm 0.11

a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยของค่าแรงตัดขาด จากการศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณรำข้าว

ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)
	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0	3.25 ^a \pm 0.22
2	3.36 ^{ab} \pm 0.24
4	3.55 ^b \pm 0.24

a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.13 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของไส้กรอกหมูมีกลิ่น เมื่อแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณไขมันอาหารด้วยรำข้าว ในระดับต่างกัน

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
		ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
10	0	7.50 \pm 0.50	7.57 \pm 0.34	7.86 \pm 0.48	8.28 ^a \pm 0.27	5.43 ^{ab} \pm 0.53	5.71 ^a \pm 0.39
	2	7.36 \pm 0.35	7.39 \pm 0.24	7.39 \pm 0.24	6.50 ^b \pm 0.38	5.39 ^{ab} \pm 0.50	5.64 ^a \pm 0.29
	4	6.78 \pm 0.58	6.93 \pm 0.28	6.57 \pm 0.34	5.57 ^c \pm 0.37	4.46 ^c \pm 0.39	4.57 ^b \pm 0.55
13	0	7.57 \pm 0.34	7.50 \pm 0.58	7.93 \pm 0.45	7.93 ^{aa} \pm 0.34	5.93 ^b \pm 0.67	6.28 ^b \pm 0.49
	2	7.43 \pm 0.37	7.57 \pm 0.51	7.46 \pm 0.34	7.52 ^{aaa} \pm 0.40	7.25 ^a \pm 0.52	7.50 ^a \pm 0.52
	4	6.64 \pm 0.57	6.82 \pm 0.47	6.50 \pm 0.32	5.18 ^c \pm 0.57	4.14 ^c \pm 0.16	4.25 ^b \pm 0.51
16	0	7.78 \pm 0.39	7.20 \pm 0.27	8.21 \pm 0.39	7.93 ^{aa} \pm 0.53	6.78 ^a \pm 0.49	7.28 ^a \pm 0.30
	2	7.39 \pm 0.50	7.36 \pm 0.57	7.11 \pm 0.50	7.14 ^a \pm 0.61	6.71 ^a \pm 0.30	6.46 ^c \pm 0.31
	4	6.79 \pm 0.41	6.64 \pm 0.28	6.93 \pm 0.74	6.50 ^b \pm 0.36	5.09 ^a \pm 0.47	5.57 ^a \pm 0.40

a, b, c... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแต่ละแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของ
ไส้กรอกหมูมีมันชั้น เมื่อแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วย
รำข้าว ในระดับที่ต่างกัน

SOV	d.f.	MS					
		ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
ปริมาณไขมัน(A)	2	6.347×10^{-2}	2.478×10^{-2}	0.123	0.948 [*]	6.494 [*]	6.486 [*]
ปริมาณรำข้าว(B)	2	4.525 [*]	3.757 [*]	9.334 [*]	27.885 [*]	20.695 [*]	19.924 [*]
AB	4	6.946×10^{-2}	0.148	0.373	2.220 [*]	2.417 [*]	3.484 [*]
คนชิม (block)	6	0.059	0.157	0.249	0.199	0.186	0.147
error	48	0.227	0.175	0.192	0.196	0.269	0.210

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และปริมาณรำข้าว มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้านความชุ่มน้ำ เนื้อสัมผัส และ การยอมรับรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.13 และ ปริมาณรำข้าว มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านลักษณะปรากฏ สี และ กลิ่นรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 คະแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้าน ลักษณะปรากฏ สี และกลิ่นรส จากการศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณใยอาหาร ด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณรำข้าว

ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส
0	7.62 ^a \pm 0.42	7.60 ^a \pm 0.41	8.00 ^a \pm 0.45
2	7.39 ^a \pm 0.39	7.44 ^a \pm 0.45	7.32 ^b \pm 0.39
4	6.73 ^b \pm 0.49	6.80 ^b \pm 0.36	6.67 ^c \pm 0.52

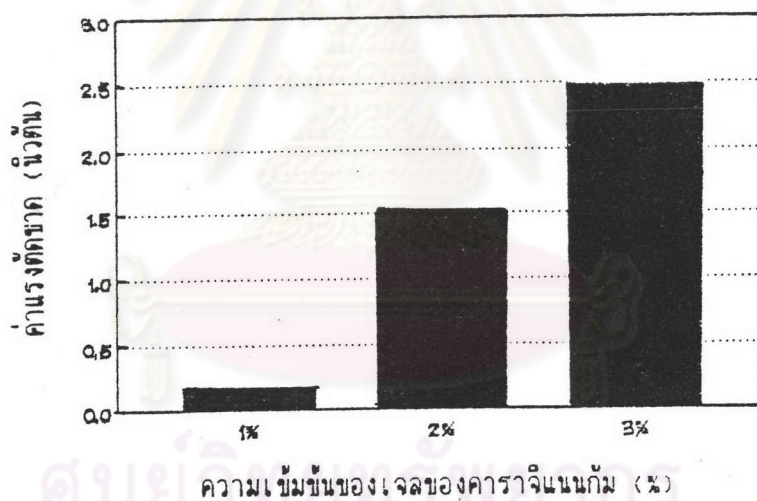
a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยน้ำ และเพิ่มปริมาณใยอาหาร ด้วยรำข้าว โดยใช้เกณฑ์ ในการพิจารณาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ตามวิธีการทดลองข้อ 4.2 พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้รำข้าว ที่เหมาะสมที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 16 % และผลิตภัณฑ์ที่ใช้รำข้าวที่เหมาะสมที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 13 % และใช้รำข้าว 2 % เนื่องจาก คະแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยเฉพาะการยอมรับรวม และลักษณะเนื้อสัมผัสซึ่งเป็น ลักษณะสำคัญที่พิจารณา อยู่ในเกณฑ์ที่สูง และสมบัติอื่นๆ ก็อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลำดับความ สำคัญของเกณฑ์ที่ระบุไว้

4.5 ศึกษาผลของการแทนที่ไขมันด้วยคาร์ราจีแนนกัม และการเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีลชั้น

4.5.1 ศึกษาความเข้มข้นของเจลของคาร์ราจีแนนกัม ที่เหมาะสม โดยใช้ความเข้มข้นของเจล 3 ระดับ คือ 1 2 และ 3 %

4.5.1.1 ศึกษาความแข็งแรงของเจล ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ โดยเตรียมเจลขนาด 5 x 5 x 1.5 เซนติเมตร แล้ววัดค่าแรงตัดขาด ของเจล ที่อุณหภูมิ 4°C ผลการวิเคราะห์ แสดงดังรูปที่ 13

รูปที่ 13 ค่าแรงตัดขาด ของเจล ของคาร์ราจีแนนกัม ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ที่อุณหภูมิ 4°C

4.5.1.2 ศึกษาระดับความเข้มข้นของเจลของคาราจีแนนกัม ที่เหมาะสมในการแทนที่ไขมัน ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน โดยศึกษาที่ระดับไขมัน 16 % และใช้ความเข้มข้นของเจล 3 ระดับ คือ 1 2 และ 3 % แทนที่ไขมัน ในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ โดยประเมินคุณภาพด้าน ค่าแรงตัดขาด การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก และการทดสอบทางประสาทสัมผัส ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.16 และ 4.17

ตารางที่ 4.16 ค่าแรงตัดขาด และ การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก ของไส้กรอกหมูอิมัลชันที่ระดับไขมัน 16 % โดยแปรความเข้มข้นของเจลของคาราจีแนนกัมที่ใช้ในการแทนที่ไขมัน ในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ

ความเข้มข้นของเจล ของคาราจีแนนกัม (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
1	2.72 ^a \pm 0.23	7.38 ^a \pm 0.10
2	3.01 ^b \pm 0.11	6.21 ^b \pm 0.06
3	3.84 ^c \pm 0.11	6.07 ^b \pm 0.14

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.17 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ของไส้กรอกหมูอิมัลชันที่ ระดับไขมัน 16 % โดยแปรความเข้มข้นของเจลของคาราจีแนนกัม ที่ใช้ในการแทนที่ไขมัน ในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ

ความเข้มข้น ของเจลของ คาราจีแนนกัม (%)	ลักษณะปรากฏ	ค่าเฉลี่ย + ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					การยอมรับรวม
		สี ^a	กลิ่นรส ^b	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส		
1	3.50 ^a ± 0.41	7.00 ± 0.45	7.93 ± 0.61	7.41 ^a ± 0.56	1.57 ^a ± 0.34	2.50 ^a ± 0.41	
2	3.64 ^a ± 0.38	7.11 ± 0.34	8.21 ± 0.49	7.00 ^a ± 0.50	4.14 ^b ± 0.56	3.78 ^b ± 0.39	
3	8.43 ^b ± 0.34	7.36 ± 0.63	8.43 ± 0.67	7.73 ^b ± 0.45	8.14 ^c ± 0.48	7.78 ^c ± 0.39	

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าแรงตัดขาด การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก และคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้าน ลักษณะปรากฏ ความชุ่มน้ำ เนื้อสัมผัส และการยอมรับรวม ของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ความเข้มข้นของเจลของคาราจีแนนกัมในระดับต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ซึ่งพบว่า ระดับความเข้มข้นของเจลของคาราจีแนนกัม ที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้ในการศึกษา การแทนที่ไขมันในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันต่อไป คือ ความเข้มข้นในระดับ 3% เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่ได้ มีการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุกต่ำ ค่าแรงตัดขาดและคะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัสสูงที่สุด

4.5.2 ศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยคาร์ราจีแนนกัม และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน

ลดปริมาณไขมันในสูตรต้นแบบเหลือ 3 ระดับ คือ 10 13 และ 16 % แล้วเติมเจลของคาร์ราจีแนนกัมเข้มข้น 3 % เข้าไปแทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ และเติมรำข้าว เพื่อเพิ่มปริมาณใยอาหาร 3 ระดับคือ 0 2 และ 4 % ผลการวิเคราะห์ค่าแรงตึงขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก แสดงดังตารางที่ 4.18 และ 4.19 คະแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส แสดงดังตารางที่ 4.20 ถึง 4.22

ตารางที่ 4.18 ค่าแรงตึงขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก ของไส้กรอกหมูอิมัลชัน เมื่อแทนที่ไขมันด้วยคาร์ราจีแนนกัม (เจล 3 %) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว ในระดับต่างกัน

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ค่าแรงตึงขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
10	0	3.04 ^a \pm 0.23	1.59 ^a \pm 0.32
	2	3.76 ^{b,c} \pm 0.11	1.48 ^a \pm 0.33
	4	3.44 ^b \pm 0.11	0.80 ^b \pm 0.04
13	0	3.60 ^{b,c} \pm 0.23	5.98 ^c \pm 0.38
	2	4.40 ^d \pm 0.11	3.45 ^d \pm 0.25
	4	3.68 ^{b,c} \pm 0.11	2.08 ^b \pm 0.23
16	0	3.84 ^c \pm 0.11	6.08 ^c \pm 0.23
	2	3.96 ^c \pm 0.11	6.08 ^c \pm 0.23
	4	3.76 ^{b,c} \pm 0.11	3.50 ^d \pm 0.55

a, b, c... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลัง ทำให้สุกของไส้กรอกหมูอิมัลชัน เมื่อแทนที่ไขมันด้วยคาราจีแนนกัม (เจล 3%) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าวในระดับต่างกัน

SOV	df	MS	
		ค่าแรงตัดขาด	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก
ปริมาณไขมัน (A)	2	1.802*	1.992*
ปริมาณรำข้าว (B)	2	0.432*	51.526*
AB	4	1.448*	2.321*
error	9	2.133×10^{-2}	9.614×10^{-2}

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของ ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วย คาราจีแนนกัมและปริมาณรำข้าว มีผลต่อค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.20 คะแนนทดสอบทางประสาทสัมผัสของไส้กรอกหมูมีกลิ่น เมื่อแทนที่ไขมันด้วยคาราจีแนนกัม (เจล 3%) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
		ลักษณะปรากฏ ^{ns}	สี ^{ns}	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
10	0	7.75 \pm 0.39	7.64 \pm 0.38	8.43 \pm 0.34	7.68 ^a \pm 0.24	6.00 ^a \pm 0.38	6.68 ^a \pm 0.37
	2	7.78 \pm 0.27	7.55 \pm 0.27	6.97 \pm 0.15	7.25 ^b \pm 0.31	7.46 ^b \pm 0.09	7.55 ^b \pm 0.37
	4	7.69 \pm 0.45	7.21 \pm 0.34	5.88 \pm 0.54	4.36 ^c \pm 0.45	3.46 ^c \pm 0.55	4.43 ^c \pm 0.51
13	0	8.00 \pm 0.41	7.75 \pm 0.40	8.36 \pm 0.38	7.64 ^a \pm 0.38	6.64 ^a \pm 0.38	6.78 ^a \pm 0.33
	2	7.86 \pm 0.38	7.48 \pm 0.39	6.91 \pm 0.32	7.25 ^b \pm 0.32	7.58 ^b \pm 0.28	7.48 ^b \pm 0.28
	4	7.66 \pm 0.50	7.68 \pm 0.51	5.66 \pm 0.70	4.48 ^c \pm 0.59	2.57 ^c \pm 0.61	3.68 ^c \pm 0.51
16	0	7.92 \pm 0.34	7.59 \pm 0.33	8.57 \pm 0.34	7.64 ^a \pm 0.28	8.12 ^f \pm 0.27	7.91 ^a \pm 0.27
	2	7.57 \pm 0.45	7.35 \pm 0.38	7.31 \pm 0.50	7.46 ^{ab} \pm 0.21	7.45 ^b \pm 0.27	7.50 ^b \pm 0.38
	4	7.51 \pm 0.49	7.57 \pm 0.63	5.78 \pm 0.36	3.59 ^d \pm 0.29	3.59 ^c \pm 0.53	4.61 ^c \pm 0.63

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

a, b, c... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ของ ใต้กรอกหม้อมีลชั้น เมื่อแทนที่ไขมันด้วยคาราจีแนนกัม (เจล 3%) และเพิ่ม ปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว ในระดับต่างกัน

SOV	d.f.	MS					
		ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
ปริมาณไขมัน(A)	2	0.111	7.251×10^{-2}	0.322	0.762 [*]	4.463 [*]	3.516 [*]
ปริมาณรำข้าว(B)	2	0.124	0.168	37.686	78.806 [*]	114.510 [*]	68.840 [*]
AB	4	0.168	6.641×10^{-2}	8.53×10^{-2}	0.489 [*]	3.413 [*]	1.690 [*]
คนชิม(block)	6	0.278	0.234	0.254	0.268	0.066	0.247
error	48	0.159	0.116	0.178	0.113	0.176	0.170

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของปริมาณการแทนที่ไขมัน ด้วย คาราจีแนนกัม และปริมาณรำข้าว มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้าน ความชุ่มน้ำ เนื้อสัมผัส และการยอมรับรวมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดง ในตารางที่ 4.20 และปริมาณรำข้าว มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้าน กลิ่นรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านกลิ่นรส จากการศึกษากาการแทนที่ไขมันด้วย คาราจีแนนกัม และ เพิ่มปริมาณไฮอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณรำข้าว

ปริมาณรำข้าว (%)	กลิ่นรส
	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0	8.45 ^a \pm 0.35
2	7.06 ^b \pm 0.38
4	5.77 ^c \pm 0.86

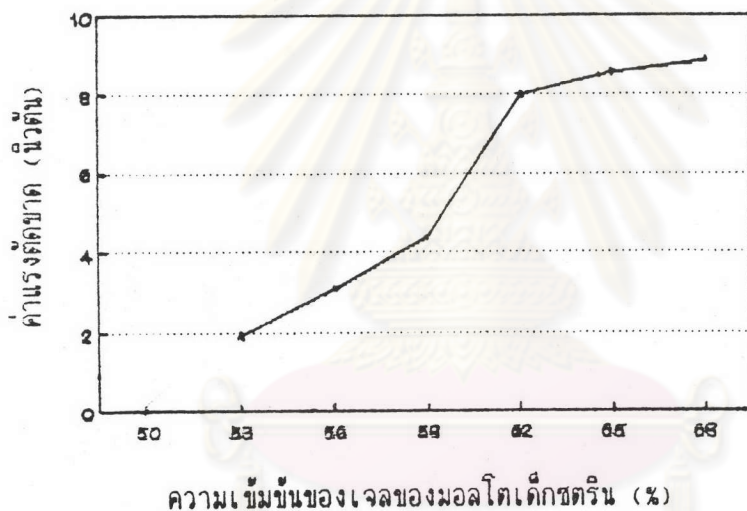
a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษากาการแทนที่ไขมันด้วยคาราจีแนนกัมและเพิ่มปริมาณไฮอาหารด้วยรำข้าว โดยใช้เกณฑ์ ในการพิจารณาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ตามวิธีการทดลองข้อ 4.2 พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้รำข้าวที่เหมาะสมที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 16 % เนื่องจาก คะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยเฉพาะการยอมรับรวม และลักษณะเนื้อสัมผัส ซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญที่พิจารณา อยู่ในเกณฑ์ที่สูงและสมบัติอื่น ๆ ก็อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลำดับความสำคัญของเกณฑ์ที่ระบุไว้ สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้รำข้าว ที่เหมาะสม มี 3 ผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้รำข้าวในระดับ 2 % ที่ระดับไขมัน 10 % 13 % และ 16 % เนื่องจากมีคะแนนต่างๆ อยู่ในเกณฑ์ที่สูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ดังนั้นจึงพิจารณาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีระดับไขมัน 10 % (รำข้าว 2 %) เนื่องจากมีระดับของไขมันต่ำกว่า ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ และผลิตภัณฑ์ที่ระดับไขมัน 10 % ยังมี ค่าการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก ต่ำกว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีระดับไขมัน 13 % และ 16 % อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ถึงแม้ว่าจะมี ค่าแรงตัดขาดต่ำกว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีระดับไขมัน 13 % อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่สูง และไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่มีไขมัน 16 % อย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

4.6 ศึกษาผลของการแทนที่ไขมันด้วยด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน และการเพิ่มปริมาณใยอาหาร ด้วยรำข้าว ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน

4.6.1 ศึกษาความเข้มข้นของเจล ของมอลโตเด็กซ์ทริน ที่เหมาะสม โดยใช้ ความเข้มข้นของเจล 6 ระดับ คือ 53 56 59 62 65 และ 68 %

4.6.1.1 ศึกษาความแข็งแรงของเจล ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ โดย เตรียมเจลขนาด $5 \times 5 \times 1.5$ เซนติเมตร แล้ววัดค่าแรงตัดขาดที่อุณหภูมิ 4°C ผล การวิเคราะห์แสดงดังรูปที่ 14

รูปที่ 14 ค่าแรงตัดขาด ของเจลของมอลโตเด็กซ์ทริน ที่ระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ที่อุณหภูมิ 4°C

4.6.1.2 ศึกษาระดับความเข้มข้น ของเจลของมอลโตเด็กซ์ทริน ที่เหมาะสม ในการนำมาใช้ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน โดยสังเกตลักษณะการผสมเข้ากับเนื้อหมูบด ของเจลของมอลโตเด็กซ์ทรินที่ระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ลักษณะการผสมเข้ากับเนื้อหมูบด ของเจลของมอลโตเด็กซ์ทรินที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ

ความเข้มข้นของเจล (%)	ลักษณะการผสมเข้ากับเนื้อหมู
53	เจลสามารถผสมเข้ากับเนื้อหมูได้อย่างดีมาก ผสมได้ง่าย แต่เมื่อต้มแล้ว ลักษณะเนื้อจะค่อนข้างนิ่มและละเอียด
56	เจลสามารถผสมเข้ากับเนื้อหมูได้อย่างดีมาก ผสมได้ง่าย และเมื่อต้มแล้ว ลักษณะเนื้อ เป็นเนื้อเดียวกันดีมาก
59	
62	เจลสามารถผสมเข้ากับเนื้อหมูได้ แต่ต้องใช้เวลาในการผสมนานมากและเมื่อต้มแล้ว ลักษณะเนื้อเป็นเนื้อเดียวกันดี
65	เจลแข็ง ผสมยากมาก ไม่กระจายตัว เมื่อนำไปต้มจะเห็นมอลโตเด็กซ์ทริน เป็นขื่นๆ กระจายตัวอยู่
68	เจลแข็งมาก ไม่สามารถบดผสมให้เป็นเนื้อเดียวกับเนื้อหมูได้

จากผลการทดลอง พบว่า ระดับความเข้มข้น ของเจลของมอลโตเด็กซ์ทริน ที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการศึกษาการแทนที่ไขมันในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน ต่อไป คือ ความเข้มข้นในระดับ 56 % เนื่องจากเป็นเจลที่สามารถผสมเข้ากับเนื้อหมูได้ดีและให้ลักษณะที่ไม่แตกต่างจากเจลที่ระดับความเข้มข้น 59 % แต่ใช้ปริมาณของมอลโตเด็กซ์ทรินน้อยกว่า

4.6.2 ศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน และเพิ่มปริมาณไฮอาหารด้วยรำข้าวในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน

ลดปริมาณไขมันในสูตรต้นแบบ เหลือ 3 ระดับ คือ 10 13 และ 16 % แล้วเติมเจลของมอลโตเด็กซ์ทรินเข้มข้น 56 % เข้าไปแทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ และเติมรำข้าว เพื่อเพิ่มปริมาณไฮอาหาร 3 ระดับ คือ 0 2 และ 4 % ผลการวิเคราะห์ค่าแรงตักขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก แสดงดังตารางที่ 4.24 ถึง 4.27 ค่ะแนบทดสอบทางประสาทสัมผัส แสดงดังตารางที่ 4.28 ถึง 4.31

ตารางที่ 4.24 ค่าแรงตักขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุกของไส้กรอกหมูอิมัลชัน เมื่อแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน (เจล 56 %) และเพิ่มปริมาณไฮอาหารด้วยรำข้าว ในระดับต่างกัน

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ค่าแรงตักขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
10	0	1.68 ^a \pm 0.11	1.22 \pm 0.21
	2	1.84 ^{bc} \pm 0.11	0.90 \pm 0.12
	4	2.16 ^c \pm 0.11	0.35 \pm 0.34
13	0	1.68 ^a \pm 0.11	1.26 \pm 0.21
	2	2.00 ^{bc} \pm 0.11	1.29 \pm 0.06
	4	2.72 ^d \pm 0.23	1.10 \pm 0.19
16	0	1.84 ^{ab} \pm 0.11	1.52 \pm 0.08
	2	2.16 ^c \pm 0.11	1.48 \pm 0.18
	4	3.44 ^e \pm 0.11	1.29 \pm 0.25

a, b, c... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดีวกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลัง ทำให้สุก ของไส้กรอกหมูอิมัลชัน เมื่อแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กชตริน (เจล 56%) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าวในระดับต่างกัน

SOV	D.F.	MS	
		ค่าแรงตัดขาด	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก
ปริมาณไขมัน (A)	2	0.522*	0.572*
ปริมาณรำข้าว(B)	2	1.751*	0.197*
AB	4	0.185*	0.124
error	9	1.707×10^{-2}	3.976×10^{-2}

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของ ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กชตริน และปริมาณรำข้าว มีผลต่อ ค่าแรงตัดขาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.24 และ ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กชตริน และปริมาณรำข้าว มีผลต่อการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.26 และ 4.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยของการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก จากการศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของ ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน

ปริมาณไขมัน (%)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%) ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	0.82 ^a \pm 0.44
13	1.22 ^b \pm 0.16
16	1.43 ^b \pm 0.18

a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ยของการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก จากการศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณรำข้าว

ปริมาณรำข้าว (%)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%) ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0	1.34 ^a \pm 0.20
2	1.22 ^b \pm 0.23
4	0.91 ^c \pm 0.55

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.28 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของไส้กรอกหมูมีมันชั้น เมื่อแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กชตริน (เจล 56 %) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
		ลักษณะปรากฏ ^{ns}	สี ^{ns}	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
10	0	7.46 \pm 0.36	7.75 \pm 0.54	6.64 ^a \pm 0.34	8.11 ^a \pm 0.45	3.54 ^a \pm 0.36	3.99 \pm 0.69
	2	7.38 \pm 0.30	7.37 \pm 0.36	5.32 ^b \pm 0.70	6.18 ^b \pm 0.57	2.07 ^{b,c} \pm 0.75	2.53 \pm 0.60
	4	7.14 \pm 0.50	7.38 \pm 0.36	3.50 ^c \pm 1.09	2.82 ^c \pm 0.90	1.54 ^b \pm 0.55	1.96 \pm 0.73
13	0	7.45 \pm 0.35	7.37 \pm 0.24	6.68 ^a \pm 0.53	7.75 ^a \pm 0.38	4.68 ^a \pm 0.69	4.93 \pm 0.69
	2	7.37 \pm 0.28	7.43 \pm 0.17	5.00 ^b \pm 0.88	4.61 ^a \pm 0.73	2.48 ^c \pm 0.64	2.78 \pm 0.58
	4	7.43 \pm 0.31	7.44 \pm 0.35	4.04 ^d \pm 0.96	2.96 ^c \pm 0.67	1.93 ^{b,c} \pm 0.56	2.43 \pm 0.30
16	0	7.37 \pm 0.39	7.43 \pm 0.22	7.04 ^a \pm 0.42	7.82 ^a \pm 0.43	5.28 ^a \pm 0.47	4.71 \pm 0.47
	2	7.45 \pm 0.37	7.44 \pm 0.24	5.89 ^b \pm 0.79	4.93 ^a \pm 0.83	2.27 ^c \pm 0.71	2.78 \pm 0.70
	4	7.06 \pm 0.43	7.35 \pm 0.18	5.14 ^b \pm 0.56	2.96 ^c \pm 0.68	1.93 ^{b,c} \pm 0.56	2.11 \pm 0.81

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

a, b, c... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแต่ละแถวเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

ตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของ ไข่กรอกหมูมีกลิ่น เมื่อแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน และเพิ่มปริมาณ ใสอาหารด้วยรำข้าวในระดับต่างกัน

SOV	d.f.	MS					
		ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
ปริมาณไขมัน (A)	2	8.51×10^{-2}	0.209	4.828 [*]	2.054 [*]	3.665 [*]	1.959 [*]
ปริมาณรำข้าว(B)	2	0.298	0.210	34.465 [*]	130.198 [*]	43.699 [*]	31.822 [*]
AB	4	0.105	0.243	0.924 [*]	1.534 [*]	1.256 [*]	0.360
คนชิม(block)	6	0.165	0.250	0.234	1.766	1.302	1.736
error	48	0.135	0.082	0.207	0.254	0.238	0.358

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วม ของปริมาณการแทนที่ไขมัน ด้วย มอลโตเด็กซ์ทริน และปริมาณรำข้าว มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้าน กลิ่นรส ความชุ่มน้ำ และเนื้อสัมผัส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงใน ตารางที่ 4.28 และ ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทริน และปริมาณรำข้าว มีผล ต่อ คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านการยอมรับรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.30 และ 4.31

ตารางที่ 4.30 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านการยอมรับรวม จากการศึกษา การแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กชตริน และเพิ่มปริมาณ ใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณการแทนที่ไขมันด้วย มอลโตเด็กชตริน

ปริมาณไขมัน (%)	การยอมรับรวม ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	2.78 ^a \pm 0.11
13	3.38 ^b \pm 1.34
16	3.20 ^{ab} \pm 1.30

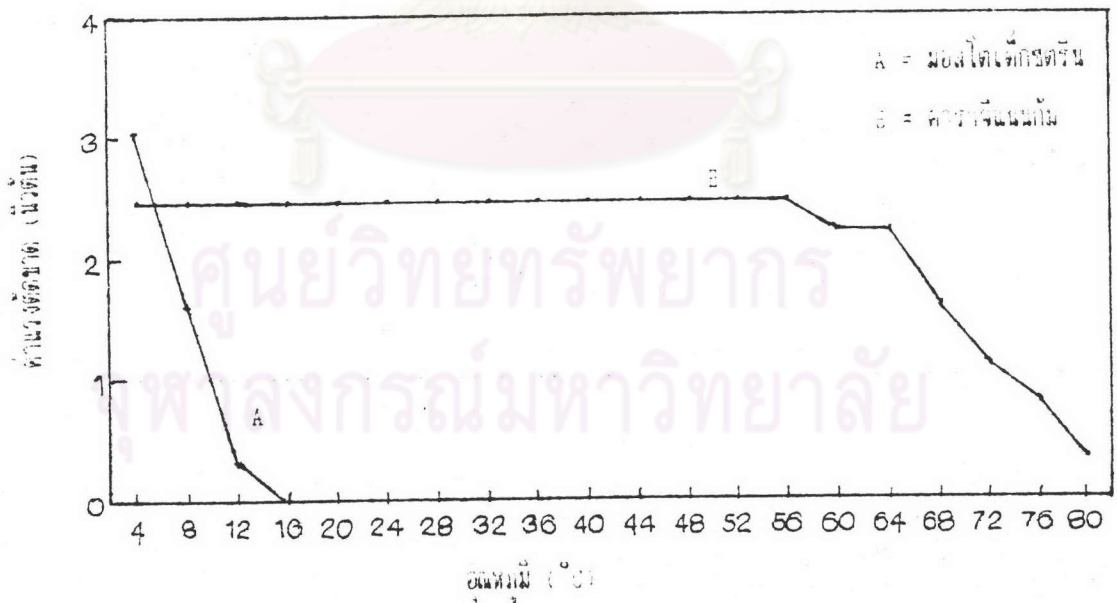
a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.31 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านการยอมรับรวม จากการศึกษา การแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กชตริน และเพิ่มปริมาณ ใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณรำข้าว

ปริมาณรำข้าว (%)	การยอมรับรวม ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0	4.51 ^a \pm 0.75
2	2.69 ^b \pm 0.71
4	2.17 ^c \pm 0.79

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาการแทนที่ไขมันตัวผสมโมลโตเด็กซ์ทริน และเพิ่มปริมาณไฮอาอาหารตัวธำข้าว โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ตามวิธีการทดลองข้อ 4.2 พบว่า ไม่มีผลิตภัณฑ์ใด เหมาะสมที่จะได้รับการคัดเลือก เนื่องจากคะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยเฉพาะทางด้าน การยอมรับรวม และลักษณะเนื้อสัมผัส ซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือก อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก (ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ผู้บริโภคจะยอมรับได้ คือ 6 คะแนน) และค่าแรงตัดขาดก็อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ดังนั้นจึงไม่สามารถคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุดออกมาได้ ถึงแม้ว่าค่าการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก จะต่ำมากก็ตาม แต่การยอมรับรวมของผู้บริโภคมีความสำคัญต่อผลิตภัณฑ์มากที่สุด ดังนั้นจึงทำการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำคาราจีแนนกัม มาใช้ร่วมกับมอลโตเด็กซ์ทริน เนื่องจากคาราจีแนนกัมสามารถให้เจลที่มีความแข็งแรงของเจล คงตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ในขณะที่ความแข็งแรงของเจลของมอลโตเด็กซ์ทริน จะไม่คงตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ (ดังแสดงในรูปที่ 15) แต่เนื่องจากเจลของมอลโตเด็กซ์ทริน มีลักษณะปรากฏสีขาวคล้ายไขมันหมุกมาก มีราคาถูก และหาซื้อได้ง่ายในประเทศไทย จึงทำการศึกษาต่อไปโดยนำมอลโตเด็กซ์ทรินมาเตรียมเป็นเจลร่วมกับ คาราจีแนนกัม เพื่อใช้ในการแทนที่ไขมันในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมัดชั้น

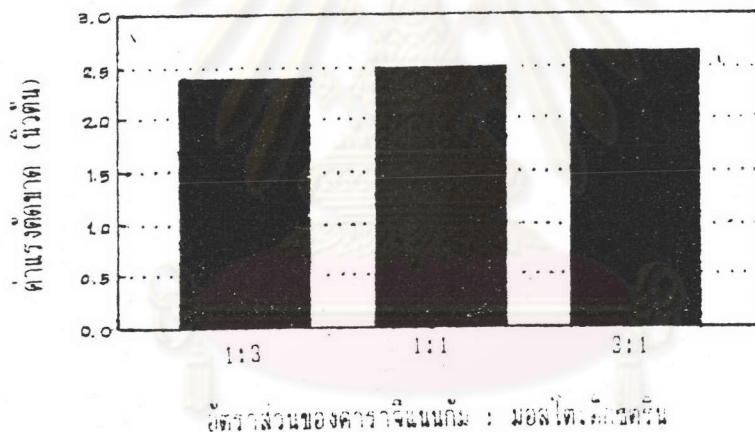

รูปที่ 15 ความแข็งแรงของเจล (ค่าแรงตัดขาด)ต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ของเจลของคาราจีแนนกัม 3 % และ เจลของมอลโตเด็กซ์ทริน 56 %

4.7. ศึกษาผลของการแทนที่ไขมันด้วยคาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทริน และการเพิ่มปริมาณ ใยอาหารด้วยรำข้าว ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมัน

4.7.1 ศึกษาอัตราส่วน ที่เหมาะสม ในการเตรียมเจล ของคาราจีแนนกับ มอลโตเด็กซ์ทริน เพื่อใช้ในการแทนที่ไขมัน ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมัน โดยใช้อัตราส่วน ของคาราจีแนนกับ (3 %) ต่อ มอลโตเด็กซ์ทริน (56 %) เป็น 3 ระดับ คือ 1 ต่อ 3 1 ต่อ 1 และ 3 ต่อ 1 (หรือ 1:3 1:1 และ 3:1 ตามลำดับ)

4.7.1.1 ศึกษาความแข็งแรงของเจล ที่อัตราส่วนต่าง ๆ โดยเตรียมเจล ขนาด 5 x 5 x 1.5 เซนติเมตร แล้ววัดค่าแรงตัดขาด ของเจล ที่อุณหภูมิ 4°C ผลการ วิเคราะห์แสดงดังรูปที่ 16

รูปที่ 16 ค่าแรงตัดขาด ของเจลของคาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทรินที่อัตราส่วนต่างๆ ที่อุณหภูมิ 4°C

4.7.1.2 ศึกษาอัตราส่วนของคาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทรินที่เหมาะสม ในการแทนที่ไขมัน ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมัน โดยศึกษาที่ระดับไขมัน 16 % และใช้เจล ของคาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทริน ในอัตราส่วน 3 ระดับคือ 1:3 1:1 และ 3:1 แทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลง จากสูตรต้นแบบ โดยประเมินคุณภาพด้าน ค่าแรงตัดขาด การ เสียน้ำหนักหลังทำให้สุกและการทดสอบทางประสาทสัมผัส ผลการวิเคราะห์ แสดงดังตาราง ที่ 4.32 และ 4.33

ตารางที่ 4.32 ค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก ของไส้กรอกหมูอิมัลชันที่ระดับไขมัน 16 % โดยแปรอัตราส่วนของคาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทรินที่ใช้ในการเตรียมเจล เพื่อแทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ

อัตราส่วน คาราจีแนนกับ:มอลโตเด็กซ์ทริน	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	ค่าแรงตัดขาด ^a (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
1:3	3.52 \pm 0.23	6.98 ^a \pm 0.06
1:1	3.60 \pm 0.11	7.91 ^b \pm 0.45
3:1	3.52 \pm 0.23	7.97 ^b \pm 0.14

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน - แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

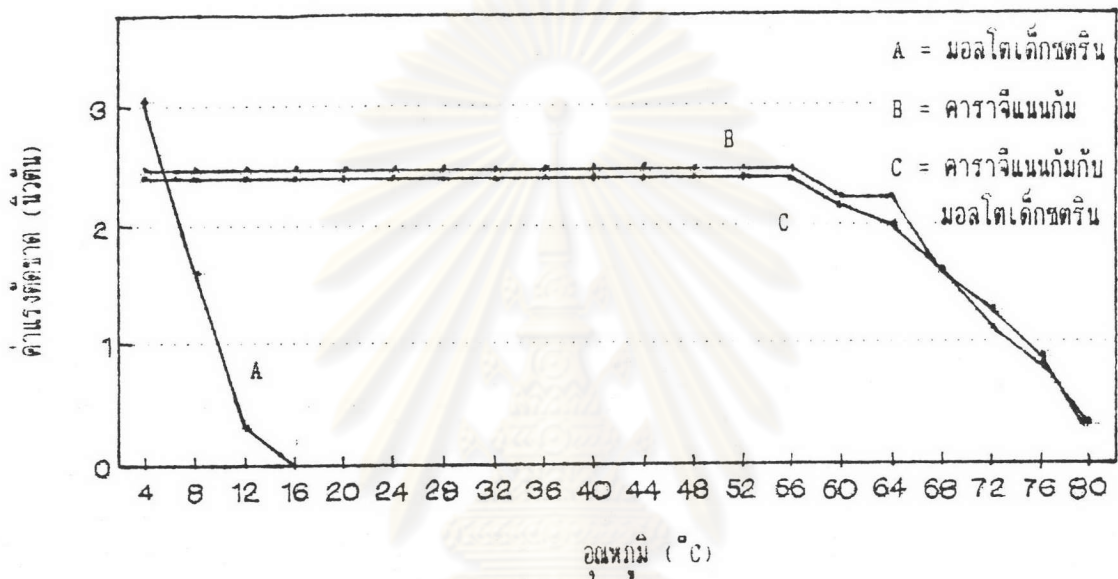
ตารางที่ 4.33 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ของไส้กรอกหมูอิมัลชันที่ระดับไขมัน 16 % โดยแปรอัตราส่วนของคาราจีแนนกับ กัมมอลโตเด็กชตรินที่ใช้ในการเตรียมเจล เพื่อแทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ

อัตราส่วน คาราจีแนนกัม: มอลโตเด็กชตริน	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
	ลักษณะปรากฏ ^{ns}	สี ^{ns}	กลิ่นรส ^{ns}	ความชุ่มฉ่ำ ^{ns}	เนื้อสัมผัส ^{ns}	การยอมรับรวม ^{ns}
1:3	6.86 \pm 0.50	6.68 \pm 0.44	7.36 \pm 0.35	7.61 \pm 0.50	7.52 \pm 0.77	7.38 \pm 0.50
1:1	6.82 \pm 0.62	6.54 \pm 0.50	7.46 \pm 0.68	7.04 \pm 0.62	7.08 \pm 0.54	7.28 \pm 0.58
3:1	6.57 \pm 0.43	6.75 \pm 0.35	7.56 \pm 0.52	7.11 \pm 0.50	7.25 \pm 0.59	7.36 \pm 0.56

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าแรงตัดขาด และคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) แต่การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ซึ่งพบว่า อัตราส่วนของคาราจีแนนกับมอลโตเด็กชตริน ที่ระดับ 1:3 มีค่าการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก ต่ำที่สุด และ การใช้คาราจีแนนกัมในปริมาณน้อย จะทำให้สะดวกในการเตรียมเจลมากกว่าการใช้คาราจีแนนกัมในปริมาณมาก จึงพิจารณาคัดเลือก อัตราส่วนของ คาราจีแนนกัมกับมอลโตเด็กชตริน ที่ระดับ 1:3 มาใช้ในการศึกษาการแทนที่ไขมันในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน

4.7.2 ศึกษาความแข็งแรงของเจล ต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ โดยเปรียบเทียบระหว่าง เจลของคาราจีแนนกัมที่ระดับความเข้มข้น 3 % เจลของมอลโตเด็กซ์ทรินที่ระดับความเข้มข้น 56 % และเจลของคาราจีแนนกัม (3 %) กับมอลโตเด็กซ์ทริน (56 %) ที่อัตราส่วน 1:3 ผลการวิเคราะห์แสดงดังรูปที่ 17

รูปที่ 17 ความแข็งแรงของเจล (ค่าแรงตัดขาด) ต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ของเจลของคาราจีแนนกัม 3 % เจลของมอลโตเด็กซ์ทริน 56 % และเจลของคาราจีแนนกัมกับมอลโตเด็กซ์ทริน ที่อัตราส่วน 1:3

4.7.3 ศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยคาราจีแนนกัมกับมอลโตเด็กซ์ทริน และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว ในผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน

ลดปริมาณไขมันในสูตรต้นแบบเหลือ 3 ระดับคือ 10 13 และ 16% แล้วเติมเจลของคาราจีแนนกัมกับมอลโตเด็กซ์ทริน(อัตราส่วน 1:3) เข้าไปแทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ และเติมรำข้าวเพื่อเพิ่มปริมาณใยอาหาร 3 ระดับคือ 0 2 และ 4 % ผลการวิเคราะห์ค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก แสดงดังตารางที่ 4.34 ถึง 4.37 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส แสดงดังตารางที่ 4.38 ถึง 4.41

ตารางที่ 4.3: ค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก ของไส้กรอกหมูมีลชั้นเมื่อแทนที่ไขมันด้วยเจลาของคาราจีแนนกับมอลโตเด็คสตริน (อัตราส่วน 1:3) และ เพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าวในระดับต่างกัน

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
10	0	3.28 \pm 0.11	5.37 \pm 0.34
	2	3.96 \pm 0.06	5.13 \pm 0.19
	4	3.28 \pm 0.11	4.51 \pm 0.21
13	0	3.48 \pm 0.06	6.01 \pm 0.42
	2	4.24 \pm 0.11	5.49 \pm 0.22
	4	3.56 \pm 0.06	4.90 \pm 0.18
16	0	3.52 \pm 0.23	6.73 \pm 0.30
	2	3.80 \pm 0.06	6.59 \pm 0.53
	4	3.44 \pm 0.11	5.50 \pm 0.53

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลัง ทำให้ลูกของไส้กรอกหมูมีลชิ้น เมื่อแทนที่ไขมันด้วยเจลาของคาราจีแนนกับ กัมมอลโตเด็กชตริน (อัตราส่วน 1:3) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วย รำข้าวในระดับต่างกัน

SCV	D.F.	MS	
		ค่าแรงตัดขาด	การเสียน้ำหนักหลังทำให้ลูก
ปริมาณไขมัน (A)	2	0.101*	2.477*
ปริมาณรำข้าว(B)	2	0.657*	1.814*
AB	4	3.555×10^{-2}	5.164×10^{-2}
error	9	1.280×10^{-2}	0.134

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยเจลาของคาราจีแนนกับ กัมมอลโตเด็กชตรินและปริมาณรำข้าวมีผลต่อ ค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้ลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.36 และ 4.37

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ยของค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก จากการศึกษา การแทนที่ไขมันด้วย เจลของคาราจีแนนกัม กับมอลโตเด็คชตริน และเพิ่ม ปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณการแทนที่ไขมัน ด้วยเจลของคาราจีแนนกัมกับมอลโตเด็คชตริน

ปริมาณไขมัน (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก (%)
10	3.51 ^a \pm 0.36	5.01 ^a \pm 0.46
13	3.76 ^b \pm 0.38	5.47 ^a \pm 0.54
16	3.59 ^a \pm 0.20	6.27 ^b \pm 0.70

a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ยของค่าแรงตัดขาด และการเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก จากการศึกษา การแทนที่ไขมันด้วย เจลของคาราจีแนนกัม กับมอลโตเด็คชตริน และเพิ่ม ปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณรำข้าว

ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	การเสียน้ำหนักหลังทำให้สุก
0	3.43 ^a \pm 0.16	6.04 ^a \pm 0.66
2	4.00 ^b \pm 0.21	5.73 ^a \pm 0.75
4	3.43 ^a \pm 0.15	4.97 ^b \pm 0.52

a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.38 คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของไส้กรอกหมูอิมัลชัน เมื่อแทนที่ไขมันด้วย เจลของคาราจีแนนกัม กับมอลโตเด็คทรีน (อัตราส่วน 1:3) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าวในระดับต่างกัน

ปริมาณไขมัน (%)	ปริมาณรำข้าว (%)	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
		ลักษณะปรากฏ ^{ns}	สี ^{ns}	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
10	0	7.68 ± 0.61	7.50 ± 0.25	6.09 ^a ± 0.70	7.57 ^a ± 0.37	7.70 ^a ± 0.71	7.43 ± 0.51
	2	7.63 ± 0.39	7.39 ± 0.32	5.14 ^b ± 0.66	6.21 ^b ± 0.39	6.75 ^b ± 0.29	5.13 ± 0.40
	4	7.43 ± 0.34	7.36 ± 0.32	4.71 ^b ± 0.49	4.57 ^c ± 0.28	5.36 ^b ± 0.59	4.93 ± 0.30
13	0	7.75 ± 0.46	7.36 ± 0.28	7.50 ^c ± 0.25	7.61 ^a ± 0.38	7.89 ^a ± 0.52	8.36 ± 0.35
	2	7.93 ± 0.47	7.43 ± 0.34	6.11 ^a ± 0.36	6.00 ^b ± 0.50	7.75 ^a ± 0.48	7.18 ± 0.74
	4	7.50 ± 0.32	7.45 ± 0.27	5.30 ^b ± 0.71	5.07 ^c ± 0.55	5.66 ^c ± 0.32	5.29 ± 0.60
16	0	7.64 ± 0.45	7.36 ± 0.40	7.32 ^c ± 0.19	7.71 ^a ± 0.53	6.06 ^c ± 0.62	6.64 ± 0.50
	2	7.54 ± 0.27	7.43 ± 0.31	6.17 ^a ± 0.64	4.89 ^c ± 0.45	4.32 ^d ± 1.15	5.21 ± 0.35
	4	7.71 ± 0.17	7.54 ± 0.34	4.71 ^b ± 0.64	4.61 ^c ± 0.57	4.41 ^d ± 0.63	4.14 ± 0.72

ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

a, b, c... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.39 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนการทดสอบ ทางประสาทสัมผัส ของไส้กรอกหมูมีกลิ่น เมื่อแทนที่ไขมันด้วย เจลของคาราจีแนนกัม กับ มอลโตเด็คทรีน (อัตราส่วน 1:3) และเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว ในระดับต่างกัน

SOV	d.f.	MS					
		ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
ปริมาณไขมัน (A)	2	0.118	5.005×10^{-3}	2.680 [*]	1.382 [*]	30.919 [*]	13.572 [*]
ปริมาณรำข้าว(B)	2	0.150	1.013×10^{-2}	22.279 [*]	45.242 [*]	23.179 [*]	38.028 [*]
AB	4	0.177	5.084×10^{-2}	2.350 [*]	1.361 [*]	1.704 [*]	0.364
คนชิม(block)	6	0.702	0.113	1.452	0.463	1.211	0.676
error	48	0.098	0.100	0.233	0.178	0.304	0.346

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยเจลของคาราจีแนนกัม กับมอลโตเด็คทรีน และปริมาณรำข้าว มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้าน กลิ่นรส ความชุ่มน้ำ และเนื้อสัมผัส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.38 และ ปริมาณการแทนที่ไขมันด้วย เจลของคาราจีแนนกัม กับมอลโตเด็คทรีนและปริมาณรำข้าว มีผลต่อคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านการยอมรับรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.40 และ 4.41

ตารางที่ 4.40 คะแนนเฉลี่ย ของการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้านการยอมรับรวมจากการศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยเจลของคาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทรินและเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณการแทนที่ไขมันด้วยเจลของคาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทริน

ปริมาณไขมัน (%)	การยอมรับรวม	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	6.18 ^a	± 1.19
13	6.94 ^b	± 1.41
16	5.93 ^c	± 1.22

a, b ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.41 คะแนนเฉลี่ย ของการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านการยอมรับรวมจากการศึกษาการแทนที่ไขมันด้วยมอลโตเด็กซ์ทรินและเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณรำข้าว

ปริมาณรำข้าว (%)	การยอมรับรวม	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0	7.48 ^a	± 0.865
2	6.19 ^b	± 1.02
4	4.78 ^c	± 0.93

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาการแทนที่ไขมัน ด้วยเจลของคาราจีแนนกับกับมอลโตเด็กซ์ทรินและเพิ่มปริมาณใยอาหารด้วยรำข้าว โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ตามวิธีการทดลองข้อ 4.2 พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้รำข้าวที่เหมาะสมที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 13 % และผลิตภัณฑ์ที่ใช้รำข้าวที่เหมาะสมที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 13 % และใช้รำข้าว 2 % เนื่องจากคะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยเฉพาะการยอมรับรวมและลักษณะเนื้อสัมผัส ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญที่พิจารณาอยู่ในเกณฑ์ที่สูงและสมบัติอื่นๆ ก็อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ตามลำดับความสำคัญของเกณฑ์ที่ระบุไว้

4.8 ศึกษาผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมันชั้น แคลอรีต่ำ จากผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการศึกษาในข้อ 4.4 ถึง 4.7 เพื่อคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม

ศึกษาองค์ประกอบทางเคมี ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมันชั้นพลังงานต่ำ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.42 และ แบ่งผลิตภัณฑ์ออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทที่ไม่ใช้รำข้าว และใช้รำข้าวเพื่อเพิ่มปริมาณใยอาหาร นำผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทมาศึกษาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม โดยพิจารณาการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้านความชอบรวม ปริมาณแคลอรี และต้นทุนของวัตถุดิบ เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.42 องค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์ไม้กรอกหม้อไม้ชั้นพลังงานต่ำ ประเภทใช้
 ไร่ข้าว และไม่ใช่ไร่ข้าว โดยใช้สารทดแทนไขมัน และปริมาณการแทนที่
 ไขมัน ในระดับต่างกัน

องค์ประกอบทางเคมี	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
	สารทดแทนไขมัน					
	น้ำ	กัม	กัม:มอลโตเด็กซ์ทริน	น้ำ	กัม	กัม:มอลโตเด็กซ์ทริน
	16(0)	16(0)	13(0)	13(2)	10(2)	13(2)
โปรตีน	11.38 ± 0.21	11.45 ± 0.11	11.71 ± 0.21	11.35 ± 0.40	11.46 ± 0.56	11.42 ± 0.22
ไขมัน	16.82 ± 0.34	16.87 ± 0.25	13.82 ± 0.45	13.55 ± 0.14	10.61 ± 0.32	13.61 ± 0.11
ความชื้น	68.34 ± 0.37	68.01 ± 0.21	65.24 ± 0.57	66.99 ± 0.23	72.37 ± 0.15	63.96 ± 0.32
เส้นใย	0.25 ± 0.02	0.27 ± 0.03	0.25 ± 0.02	0.57 ± 0.01	0.58 ± 0.04	0.59 ± 0.02
เถ้า	1.29 ± 0.24	1.32 ± 0.36	1.31 ± 0.12	1.37 ± 0.12	1.36 ± 0.03	1.38 ± 0.26
คาร์โบไฮเดรต	1.92 ± 0.98	2.08 ± 0.96	7.67 ± 1.37	6.17 ± 0.90	3.62 ± 1.10	9.04 ± 0.93

* องค์ประกอบทางเคมีคำนวณเป็น wet basis

16(0), 13(0),..... ตัวเลขหน้า () คือ ปริมาณไขมันในไม้กรอกหม้อไม้ชั้น (%)

ตัวเลขใน () คือ ปริมาณไร่ข้าวที่ใช้ (%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3.1 การศึกษาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ไล้กรอกหมูอิมัลชัน แคลอรีต่ำ ประเภทที่ไม่ใช้
 รำข้าวเปรียบเทียบกับ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.43 ถึง 4.45

ตารางที่ 4.43 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านความชอบรวมของ
 ผลิตภัณฑ์ไล้กรอกหมูอิมัลชัน แคลอรีต่ำ ประเภทไม่ใช้รำข้าว ที่ใช้สาร
 ทดแทนไขมันต่าง ๆ กัน และ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ผลิตภัณฑ์		ความชอบรวม
สารทดแทนไขมัน	ปริมาณไขมัน(%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้ำ	16	7.07 ^a \pm 0.45
คาราจีแนนกัม	16	7.71 ^b \pm 0.81
คาราจีแนนกัม:มอลโตเด็กซ์ทริน	13	8.50 ^c \pm 0.50
ต้นแบบ		8.57 ^c \pm 0.45

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยาศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.44 ปริมาณแคลอรี ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีชั้นแคลอรีต่ำ ประเภทไม่ใช้
 รำข้าว ที่ใช้สารทดแทนไขมันต่าง ๆ กัน และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ผลิตภัณฑ์		ปริมาณแคลอรี	ปริมาณแคลอรีที่ลดลง จากผลิตภัณฑ์ต้นแบบ
สารทดแทนไขมัน	ปริมาณไขมัน (%)	(แคลอรี/100กรัม)	(%)
น้ำ	16	213.73	32.19
คาราจีแนนกัม	16	213.75	32.19
คาราจีแนนกัม: มอลโตเด็คสตริน	13	210.69	33.16
ต้นแบบ	27	315.21	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.45 ต้นทุนของวัตถุดิบ ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีลชันแคลอรีต่ำ ประเภทไม่ใช้
รำข้าว ที่ใช้สารทดแทนไขมันต่าง ๆ กัน และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ผลิตภัณฑ์		ต้นทุนของวัตถุดิบ*
สารทดแทนไขมัน	ปริมาณไขมัน (%)	(บาท/กิโลกรัม-ไส้กรอก)
น้ำ	16	46.78
คาราจีแนนกัม	16	49.32
คาราจีแนนกัม:มอลโตเด็กซ์ทริน	13	48.73
ต้นแบบ		50.17

* รายละเอียดของราคาต้นทุนของวัตถุดิบแต่ละชนิดแสดงในภาคผนวก ค

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีลชัน แคลอรีต่ำ ประเภทไม่ใช้รำข้าวที่เหมาะสมที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 13 % และ ใช้คาราจีแนนกัมกับมอลโตเด็กซ์ทริน ในการแทนที่ไขมัน ในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ประเภทไม่ใช้รำข้าวอีก 2 ชนิด และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ พบว่าคะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านความชอบรวมมีค่าสูง และไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ต้นแบบอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) และปริมาณแคลอรีมีค่าต่ำที่สุด ถึงแม้ว่าต้นทุนของวัตถุดิบจะสูงกว่าผลิตภัณฑ์ที่ใช้น้ำแทนที่ไขมันก็ตาม แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

- 4.3.2 การศึกษาคัดเลือกผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน แคลอรีต่ำ ประเภทที่ใช้รำข้าว เพื่อเพิ่มปริมาณใยอาหาร (ในระดับ 2%) เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.46 ถึง 4.48

ตารางที่ 4.46 คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านความชอบรวม ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำ ประเภทใช้รำข้าว เพื่อเพิ่มปริมาณใยอาหาร (ในระดับ 2%) ที่ใช้สารทดแทนไขมันต่าง ๆ กัน และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ผลิตภัณฑ์		ความชอบรวม
สารทดแทนไขมัน	ปริมาณไขมัน(%)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้ำ	13	6.86 ^a \pm 0.24
คาราจีแนนกัม	10	8.50 ^b \pm 0.50
คาราจีแนนกัม:มอลโตเด็คซตริน	13	7.57 ^c \pm 0.45
ต้นแบบ		8.57 ^b \pm 0.45

a, b, c ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรกำกับต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

ตารางที่ 4.47 ปริมาณแคลอรีของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีลชิ้นแคลอรีต่ำ ประเภทใช้รำข้าว เพื่อเพิ่มปริมาณใยอาหาร (ในระดับ 2%) ที่ใช้สารทดแทนไขมันต่าง ๆ กัน และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ผลิตภัณฑ์	ปริมาณแคลอรี	ปริมาณแคลอรีที่ลดลง
สารทดแทนไขมัน	ปริมาณไขมัน(%) (แคลอรี/100กรัม)	จากผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (%)
น้ำ	13 185.21	41.24
คาราจีแนนกัม	10 158.80	49.62
คาราจีแนนกัม:มอลโตเด็กซ์ทริน	13 208.73	33.78
ต้นแบบ	315.21	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.48 ต้นทุนของวัตถุดิบของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำประเภทใช้รำข้าว เพื่อเพิ่มปริมาณใยอาหาร (ในระดับ 2%) ที่ใช้สารทดแทนไขมันต่าง ๆ กัน และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ผลิตภัณฑ์		ต้นทุนของวัตถุดิบ*
สารทดแทนไขมัน	ปริมาณไขมัน (%)	(บาท/กิโลกรัม-ไส้กรอก)
น้ำ	13	45.58
คาราจีแนนกัม	10	48.51
คาราจีแนนกัม:มอลโตเด็กซ์ทริน	13	48.36
ต้นแบบ		50.17

* รายละเอียดของราคาต้นทุนของวัตถุดิบแต่ละชนิด แสดงในภาคผนวก ค

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำ ประเภทใช้รำข้าวที่เหมาะสมที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีไขมัน 10 % (รำข้าว 2 %) และใช้คาราจีแนนกัมในการแทนที่ไขมันในส่วนที่ลดลงจากสูตรต้นแบบ เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ประเภทใช้รำข้าวอีก 2 ชนิด และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ พบว่า คะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัสทางด้านความชอบรวมมีค่าสูง และไม่แตกต่างจาก ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ อย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) และปริมาณแคลอรีมีค่าต่ำที่สุด ถึงแม้ว่าต้นทุนของวัตถุดิบจะสูงกว่าผลิตภัณฑ์ประเภทใช้รำข้าวทั้ง 2 ชนิดก็ตาม แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

4.9 วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ปริมาณแคลอรี และการยอมรับของผู้บริโภค ของ
ของผลิตภัณฑ์ที่คัดเลือกได้ จากข้อ 4.8.1 และ 4.8.2 เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ใน
ท้องตลาด 2 ชนิด

ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.49 และ 4.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.49 องค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำ ประเภทใช้
รำข้าว และไม่ใช้รำข้าว เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด 2 ชนิด

องค์ประกอบทางเคมี	ค่าเฉลี่ย + ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	13(0)	10(2)	A	B
โปรตีน	11.71 ± 0.21	11.46 ± 0.56	12.39 ± 0.11	13.21 ± 0.21
ไขมัน	13.82 ± 0.45	10.61 ± 0.32	23.96 ± 0.25	24.97 ± 0.27
ความชื้น	65.24 ± 0.57	72.37 ± 0.15	59.53 ± 0.04	57.98 ± 0.42
เส้นใย	0.25 ± 0.02	0.58 ± 0.04	0.32 ± 0.02	0.29 ± 0.01
ใยอาหารรวม	0.54 ± 0.04	1.84 ± 0.07	0.51 ± 0.01	0.42 ± 0.03
เถ้า	1.31 ± 0.12	1.36 ± 0.03	1.33 ± 0.22	1.34 ± 0.17
คาร์โบไฮเดรต	7.67 ± 1.37	3.62 ± 1.10	2.47 ± 0.64	1.79 ± 1.11

* องค์ประกอบทั้งหมด คำนวณเป็น wet basis

13(0) คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 13 % และใช้คาราจีแนนกัม กับมอลโตเด็คชตรินเป็น
สารทดแทนไขมัน โดยไม่มีการเติมรำข้าว

10(2) คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณไขมัน 10 % และ ใช้คาราจีแนนกัมเป็นสารทดแทนไขมัน
โดยเติมรำข้าว ในปริมาณ 2 %

A, B คือ ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน 2 ชนิด ที่สุ่มตัวอย่างมาจากท้องตลาด

ตารางที่ 4.50 ปริมาณแคลอรี และ คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ทางด้านการยอมรับรวม ของผู้บริโภค ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีกลิ่นชั้นแคลอรีต่ำเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด 2 ชนิด

ผลิตภัณฑ์	ปริมาณแคลอรี (แคลอรี/ 100 กรัม)	คะแนนการยอมรับรวม ^{***} ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
13(0)	210.69	7.44 \pm 0.25
10(2)	155.80	7.01 \pm 0.37
A	275.08	7.22 \pm 0.44
B	284.73	7.14 \pm 0.35

สัญลักษณ์ 13(0) 10(2) A และ B อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49
ns หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีกลิ่นชั้นแคลอรีต่ำทั้ง 2 ชนิด มีปริมาณโปรตีน และไขมัน ต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ ในท้องตลาด แต่จะมีปริมาณของ คาร์โบไฮเดรต และความชื้น สูงกว่า ในขณะที่ ปริมาณเถ้า ใกล้เคียงกัน แต่ปริมาณใยอาหารและใยอาหารรวม ของผลิตภัณฑ์ที่ใช้รำข้าว จะสูงกว่า ผลิตภัณฑ์ในท้องตลาดที่สุ่มตัวอย่างมา และเมื่อวิเคราะห์ปริมาณแคลอรี พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ คาราจีแนนกับมอลโตเด็กซ์ทริน 13(0) ลดแคลอรีได้ ประมาณ 19.75 ถึง 26.00 % และ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้คาราจีแนนกับ 10(2) ลดแคลอรีได้ประมาณ 49.36 ถึง 45.28 % จากผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด โดยคะแนนการยอมรับของผู้บริโภค ไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด อย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

4.10 ศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมที่คัดเลือกได้ จากข้อ
4.8.1 และ 4.8.2

บรรจุผลิตภัณฑ์ในถุงพลาสติก ชนิด Nylon/PE ที่ภาวะสุญญากาศ เก็บที่อุณหภูมิ
แช่เย็น 4 °C ระหว่างเก็บสัปดาห์อย่างมา ตรวจสอบ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ค่า
แรงตึงขาด ปริมาณความชื้น ลักษณะทางประสาทสัมผัส และจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ผล
การทดลอง แสดงในตารางที่ 4.51 ถึง 4.56

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.51 ลักษณะทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และ ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชัน แคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13 % โดยใช้คาราจีแนนกับ มอลโตเด็กซ์ทรินเป็นสารทดแทนไขมัน และ ปริมาณไขมัน 10 % ไร่ข้าว 2 % โดยใช้คาราจีแนนเป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ภาวะสูญญากาศ เก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่าง ๆ

ระยะเวลาเก็บ (วัน)	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำ	
		13(0)	10(2)
0	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ
3	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ
6	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ
9	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ	ลักษณะทั่วไปปกติ
12	ลักษณะทั่วไปปกติ	ผิวไส้กรอกขึ้นมีน้ำซึม	ผิวไส้กรอกขึ้นมีน้ำซึม
15	ผิวไส้กรอกขึ้นมีน้ำซึม กลิ่นผิดปกติและมีน้ำ สีขาวขุ่นในภาชนะ บรรจุเล็กน้อย	ผิวไส้กรอกสีออกเขียว มีเมือกสีน้ำตาลเล็กน้อย และมีน้ำสีขาวขุ่นใน ในภาชนะบรรจุ	ผิวไส้กรอกมีราขึ้นและ มีกลิ่นเปรี้ยว มีเมือก สีน้ำตาลเล็กน้อย

สัญลักษณ์ 13(0) และ 10(2) อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.52 ค่าแรงตัดขาด และ ปริมาณความชื้น ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหม้อมีชั้นเคลือรรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13 % โดยใช้คาราจีแนนกัมและมอลโตเด็คชตรินเป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10 % ไร่ข้าว 2 % โดยใช้คาราจีแนนกัมเป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ ภาวะอุณหภูมิอากาศเก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่างๆ

ชนิดไส้กรอก	ระยะเวลาเก็บ (วัน)	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	ปริมาณความชื้น (%)
ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	0	3.62 ^{a,c} ± 0.04	57.06 ^a ± 0.20
	3	3.68 ^{a,b,c} ± 0.01	56.18 ^b ± 0.23
	6	3.68 ^{a,b,c} ± 0.01	55.72 ^c ± 0.01
	9	3.74 ^{b,d} ± 0.04	55.30 ^d ± 0.01
	12	3.79 ^d ± 0.03	54.80 ^e ± 0.04
	15	3.82 ^d ± 0.02	54.72 ^e ± 0.01
13(0)	0	3.50 ^a ± 0.02	65.00 ^f ± 0.16
	3	3.46 ^a ± 0.04	64.08 ^g ± 0.04
	6	3.48 ^a ± 0.01	63.99 ^g ± 0.04

สัญลักษณ์ 13(0) และ 10(2) อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49

a, b, c, ... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.52 ค่าแรงตัดขาด และ ปริมาณความชื้น ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีกลิ่นชั้นแคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13 % โดยใช้คาราจีแนนกัมและมอลโตเด็คซทรินเป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10 % รำข้าว 2 % โดยใช้คาราจีแนนกัมเป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ ภาวะสุญญากาศเก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่างๆ

ชนิดไส้กรอก	ระยะเวลาเก็บ (วัน)	ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ค่าแรงตัดขาด (นิวตัน)	ปริมาณความชื้น (%)
13(0)	9	3.52 ^{ab} \pm 0.02	63.18 ^h \pm 0.10
	12	3.52 ^{ab} \pm 0.01	63.02 ^h \pm 0.06
	15	3.64 ^{bc} \pm 0.04	62.83 ^h \pm 0.07
10(2)	0	3.60 ^{ab} \pm 0.11	72.72 ^{ij} \pm 0.25
	3	3.62 ^{bc} \pm 0.02	72.87 ^j \pm 0.31
	6	3.62 ^{bc} \pm 0.04	72.34 ^{ik} \pm 0.25
	9	3.69 ^{bc} \pm 0.01	72.02 ^k \pm 0.06
	12	3.60 ^{ab} \pm 0.01	72.06 ^k \pm 0.35
	15	3.60 ^{bc} \pm 0.02	71.49 ^l \pm 0.38

สัญลักษณ์ 13(0) และ 10(2) อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49

a, b, c.... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.53 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ค่าแรงตัดขาดและปริมาณความชื้น ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13% โดยใช้คาราจีแนนกัมและมอลโตเด็คสตรินเป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10% ไร่ข้าว 2% โดยใช้คาราจีแนนกัมเป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ภาวะสุญญากาศเก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่าง ๆ

SOV	D.F.	MS	
		ค่าแรงตัดขาด	ปริมาณความชื้น
ผลิตภัณฑ์ (A)	2	3.647×10^{-3}	1.445*
ระยะเวลาเก็บ(B)	5	5.976×10^{-2} *	334.188*
AB	10	3.323×10^{-3} *	0.144*
error	18	1.288×10^{-3}	3.385×10^{-2}

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของชนิดผลิตภัณฑ์และระยะเวลาเก็บ มีผลต่อค่าแรงตัดขาด และ ปริมาณความชื้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.54 คະแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ของ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และ ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13 % โดยใช้คาราจีแนนกัมและมอลโตเด็คทรีน เป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10 % รำข้าว 2 % โดยใช้คาราจีแนนกัมเป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ภาวะสูญญากาศเก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่างๆ

ชนิดไส้กรอก	ระยะเวลา (วัน)	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
		ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	0	8.36 ^{ab} ± 0.38	8.57 ^a ± 0.45	8.43 ^a ± 0.45	8.43 ^a ± 0.45	8.50 ^a ± 0.41	8.50 ^a ± 0.41
	3	8.50 ^b ± 0.41	8.50 ^a ± 0.41	8.36 ^a ± 0.38	8.43 ^a ± 0.39	8.43 ^a ± 0.45	8.43 ^{ab} ± 0.45
	6	8.14 ^{ab} ± 0.56	8.28 ^{ab} ± 0.39	8.21 ^{ab} ± 0.27	8.28 ^a ± 0.39	8.14 ^{abc} ± 0.24	8.21 ^{abc} ± 0.27
	9	7.71 ^{ef} ± 0.57	7.50 ^c ± 0.41	7.36 ^c ± 0.38	7.36 ^{bca} ± 0.30	8.00 ^{bcd} ± 0.96	7.71 ^d ± 0.36
	12	7.78 ^{ef} ± 0.49	7.43 ^c ± 0.45	-	-	-	-
	15	4.95 ^g ± 0.38	5.86 ^d ± 0.48	-	-	-	-
13(0)	0	7.93 ^{def} ± 0.34	8.21 ^{ab} ± 0.27	7.78 ^{bc} ± 0.49	7.28 ^{bc} ± 0.39	7.43 ^{cd} ± 0.34	7.71 ^d ± 0.49
	3	7.93 ^{def} ± 0.34	7.86 ^{bc} ± 0.48	7.71 ^c ± 0.64	7.14 ^{bc} ± 0.24	7.57 ^{cd} ± 0.34	7.71 ^d ± 0.41
	6	8.00 ^{def} ± 0.41	7.93 ^{bc} ± 0.53	7.64 ^c ± 0.56	7.21 ^{bc} ± 0.27	7.50 ^{cd} ± 0.41	7.71 ^d ± 0.52

สัญลักษณ์ 13(0) และ 10(2) อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49

a, b, c, ... ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแต่ละแถวตั้งเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

หมายเหตุ : ที่ระยะเวลาเก็บ 12 และ 15 วัน ผลิตภัณฑ์มีลักษณะทางกายภาพไม่เหมาะสมที่จะนำไปบริโภค ผู้ทดสอบจึงพิจารณาเฉพาะลักษณะปรากฏและสีของผลิตภัณฑ์เท่านั้น

ตารางที่ 4.54: คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ของ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และ ผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูอิมัลชันแคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13 % โดยใช้คาราจีแนนกัมและมอลโตเด็คซทริน เป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10 % ร้าขาว 2 % โดยใช้คาราจีแนนกัมเป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ภาวะสูญญากาศเก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่างๆ

ชนิดไส้กรอก	ระยะเวลา (วัน)	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน					
		สีและปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
13(0)	9	7.43 ^f ± 0.45	7.71 ^c ± 0.57	7.64 ^c ± 0.55	6.97 ^b ± 0.38	7.36 ^d ± 0.38	7.04 ^c ± 0.39
	12	6.35 ^e ± 0.48	6.07 ^d ± 0.34	-	-	-	-
	15	4.50 ^d ± 0.50	4.21 ^e ± 0.27	-	-	-	-
10(2)	0	8.07 ^{abc} ± 0.53	7.57 ^c ± 0.45	7.71 ^c ± 0.57	7.71 ^{ab} ± 0.57	7.78 ^{abcd} ± 0.57	8.00 ^{abc} ± 0.64
	3	7.53 ^{abf} ± 0.53	7.57 ^c ± 0.39	7.57 ^c ± 0.61	7.86 ^c ± 0.48	7.75 ^{abcd} ± 0.56	8.21 ^{abc} ± 0.49
	6	7.57 ^{bf} ± 0.45	7.57 ^c ± 0.45	7.06 ^{bc} ± 0.38	7.50 ^{cd} ± 0.50	7.71 ^{abcd} ± 0.49	7.86 ^{bc} ± 0.63
	9	7.43 ^f ± 0.49	7.52 ^c ± 0.41	7.50 ^c ± 0.41	7.36 ^{cd} ± 0.38	7.93 ^{cd} ± 0.53	6.87 ^c ± 0.39
	12	4.43 ^d ± 0.45	5.85 ^d ± 0.48	-	-	-	-
	15	1.33 ^a ± 0.48	4.21 ^e ± 0.49	-	-	-	-

สัญลักษณ์ 13(0) และ 10(2) อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49

a, b, c, ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแต่ละแถวเหมือนกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

หมายเหตุ : ที่ระยะเวลาเก็บ 12 และ 15 วัน ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะทางกายภาพไม่เหมาะสมที่จะนำไปบริโภค ผู้ทดสอบจึงพิจารณาเฉพาะลักษณะปรากฏและสีของผลิตภัณฑ์เท่านั้น

ตารางที่ 4.55 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบและผลิตภัณฑ์ไส้กรอกหมูมีมันชั้นแคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13% โดยใช้คาราจีแนนกับมอลโตเด็คสตริน เป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10 % รำข้าว 2 % โดยใช้คาราจีแนนกับเป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ภาวะสุญญากาศ เก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่าง ๆ

SOV	d.f.	MS					
		ลักษณะปรากฏ	สี	กลิ่นรส	ความชุ่มน้ำ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
ผลิตภัณฑ์ (A)	2	41.452 [*]	23.823 [*]	115.196 [*]	20.019 [*]	126.784 [*]	106.703 [*]
ระยะเวลาเก็บ(B)	5	90.195 [*]	24.279 [*]	115.107 [*]	26.190 [*]	106.006 [*]	129.222 [*]
AB	10	6.976 [*]	4.295 [*]	34.672 [*]	3.824 [*]	37.828 [*]	29.571 [*]
คนชิม(block)	6	0.161	0.335	0.186	0.354	0.331	0.094
error	102	0.217	0.183	0.179	0.165	0.174	0.167

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า อิทธิพลร่วมของ ชนิดผลิตภัณฑ์ และระยะเวลาเก็บ มีผลต่อ คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัส ในทุกลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.56 จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และผลิตภัณฑ์ใส่กรอกหมูอิมัลชัน แคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13 % โดยใช้คาราจีแนนกัม กับ มอลโตเด็คชตริน เป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10% รำข้าว 2% โดยใช้คาราจีแนนกัม เป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ ภาวะอุณหภูมิอากาศเก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่าง ๆ

ผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาเก็บ (วัน)	จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด (โคโลนี / กรัม)		
		จำนวนซ้ำที่		
		1	2	ค่าเฉลี่ย
ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	0	2.82×10^3	1.17×10^3	2.00×10^3
	3	5.34×10^3	5.98×10^3	5.66×10^3
	6	1.21×10^4	2.30×10^4	1.76×10^4
	9	5.11×10^4	6.23×10^4	5.67×10^4
	12	9.72×10^4	8.29×10^4	9.00×10^4
	15	3.42×10^6	4.81×10^6	4.12×10^6
13(0)	0	1.32×10^3	2.14×10^3	1.73×10^3
	3	5.21×10^3	3.26×10^3	4.24×10^3
	6	4.20×10^4	3.81×10^4	4.00×10^4
	9	8.65×10^4	7.34×10^4	8.00×10^4

สัญลักษณ์ 13(0) และ 10(2) อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.56 จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และผลิตภัณฑ์ใส่กรอกหมูมีลชั้น แคลอรีต่ำ 2 ชนิด (ปริมาณไขมัน 13 % โดยใช้คาราจีแนนกัม กับ มอลโตเด็กซ์ทริน เป็นสารทดแทนไขมัน และปริมาณไขมัน 10% รำข้าว 2% โดยใช้คาราจีแนนกัม เป็นสารทดแทนไขมัน) บรรจุในถุง Nylon/PE ที่ ภาวะสุญญากาศเก็บที่ 4 °C ที่ระยะเวลาเก็บต่าง ๆ

ผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาเก็บ (วัน)	จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด (โคโลนี / กรัม)		
		จำนวนซ้ำที่		
		1	2	ค่าเฉลี่ย
13(0)	12	8.97×10^5	4.10×10^6	2.50×10^6
	15	3.80×10^7	6.40×10^7	5.10×10^7
10(2)	0	2.42×10^3	2.01×10^3	2.22×10^3
	3	7.71×10^3	8.46×10^3	8.08×10^3
	6	5.65×10^4	6.22×10^4	5.94×10^4
	9	8.98×10^4	9.07×10^4	9.20×10^4
	12	8.73×10^5	9.61×10^5	9.17×10^5
	15	4.14×10^7	1.32×10^7	2.73×10^7

สัญลักษณ์ 13(0) และ 10(2) อธิบายได้เช่นเดียวกับสัญลักษณ์ในตารางที่ 4.49

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เมื่อระยะเวลาเก็บมากขึ้น ผลลัพธ์จะมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพมากขึ้น ค่าแรงตัดขาดมีแนวโน้มสูงขึ้น ในขณะที่ปริมาณความชื้นมีแนวโน้มลดลง โดยคะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส จะลดลง และปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในผลิตภัณฑ์จะเพิ่มขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย